

Služba Pravdě
ve světě
dezinformací

Karolína Smolková

Obsah:

Úvod	3
1 Pravda.....	3
1.1 Teorie pravdy.....	3
1.1.1 Korespondenční teorie	3
1.1.2 Konsenzuální teorie	4
1.1.3 Koherenční teorie.....	4
1.2 Pravda jako skautská hodnota a služba Pravdě	4
1.3 Omyl či lež jako opak pravdy.....	6
1.4 Informační zdroje ke kapitole.....	6
2 Dezinformace	7
2.1 Proč lidé dezinformacím věří a proč jsou nebezpečné.....	9
2.2 Jak dezinformace rozpoznat	10
2.3 Jak se dá s dezinformacemi bojovat	11
2.4 Informační zdroje ke kapitole.....	13
3 Bulvár.....	14
3.1 Čas, materiál a instruktoři potřební na hru	14
3.2 Pravidla a průběh hry	15
3.3 Možné úpravy a vylepšení.....	16
4 Událost popsaná v různých novinách a jiných médiích.....	17
4.1 Čas, materiál a instruktoři potřební na aktivitu	17
4.2 Pravidla a průběh aktivity	17
5 Hra na pozadí na kurz nebo tábor.....	19
5.1 Čas, materiál a instruktoři potřební na aktivitu	19
5.2 Pravidla a průběh aktivity	19

1 Pravda

První bod skautského zákona nám ukládá být pravdomluvnými, desátý bod být čistými v myšlenkách, slovech i skutcích. Ve skautském slibu se zavazujeme sloužit Nejvyšší Pravdě (a Lásce) věrně v každé době. Co si tedy pod pojmem Pravda představit a jak se jí dá sloužit?

Podle internetové jazykové příručky Ústavu pro jazyk český Akademie věd ČR je ve Slovníku spisovné češtiny pojem ‚pravda‘ definován jako shoda tvrzení se skutečností (protikladem je pak lež), správný názor (ve smyslu souhlasu někoho jiného s daným názorem), skutečný stav či skutečnost jako taková. Ve Slovníku spisovného jazyka českého jsou navíc jako zastaralá synonyma ke slovu ‚pravda‘ uvedena slova ‚právo‘ a ‚spravedlnost‘. Ke ‚správnému názoru‘ je pak připojena filosofická definice objektivní a relativní pravdy.

Objektivní pravda je takovým obsahem lidského poznání, které věrně odráží skutečný svět a nezávisí na subjektu. Relativní pravdou je takový stupeň lidského poznání, které odpovídá neukončenosti a neúplnosti poznávacího procesu. V málokteré odborné nebo jiné oblasti je člověk schopen dostat se až k objektivní pravdě. Spíš má takový pocit – pak ale často přichází poznání, že ve skutečnosti je tomu ještě trochu jinak a pravdě se dá zřejmě jen přiblížit. I proto ve skautingu hovoříme o Nejvyšší Pravdě (tedy o ideálu) a pro věřící skauty je touto Nejvyšší Pravdou Bůh. V takovém kontextu je pak velmi logickým i další heslo z výše uvedeného slovníku, znamenající ‚být mrtev‘ – ‚být na pravdě boží‘.

1.1 Teorie pravdy

Tím, CO je pravda, se po mnohá staletí zabývala řada filosofů. Ve filosofickém smyslu se jedná o termín označující základní hodnotu poznání, ke kterému se snažíme dospět (a to nejen filosofové), přičemž poznání se liší podle přístupu jednotlivých filosofů a pravda je tedy definována odlišnými způsoby. Několik teorií pravdy uvádím níže.

1.1.1 Korespondenční teorie

Podle Tomáše Akvinského je pravdou shoda, soulad poznání a skutečnosti, odtud korespondenční teorie pravdy. Tvrzení je pravdivé, právě když se shoduje s fakty: věta ‚prší‘ je pravdivá, právě když prší. Skutečné poznání se pak snaží řídit poznávanou skutečností a nikoliv svými zájmy, náladou či potřebou (tedy snaží se dostat k objektivní pravdě; dle Aristotela ‚poznávání podle předmětu‘, ne podle vlastních potřeb a zájmů). Přičemž pod ‚předmětem‘ si

Lze představit cokoliv či kohokoliv a dosažení pravdivého poznání (tedy objektivní pravdy) není vždy jednoduché.

1.1.2 Konsenzuální teorie

Pokud si nejsme jisti shodou úsudku se skutečností, lze zjistit shodu mezi dvěma úsudky – pravda je pak souhlas, tedy konsenzus (proto konsenzuální teorie). Když nevíme, můžeme se zeptat jiných: „Je tohle opravdu žampion?“ Pokud nám to druzí potvrdí, zachováme se podle toho. Pokud to ovšem ve skutečnosti byla mochromůrka, otrávíme se, i kdybychom se všichni shodli na žampionu, což je problém této teorie.

1.1.3 Koherenční teorie

Pojem ‚koherence‘ znamená ‚souvislost‘, ‚spojitost‘ či ‚soudržnost‘. Koherenční teorie za pravdu považuje vztah mezi tvrzením a koherenční množinou tvrzení, což znamená, že přesvědčení je pravdivé, právě když je ve shodě s ostatními přesvědčeními. Být pravdivým znamená být součástí systému tvrzení předem pokládaných za platná a pravdu tvoří jeden úplný a harmonický celek přesvědčení. Což z této teorie činí opak korespondenční teorie, která nedělitelnost pravdy, tedy jediný systém pravdy, neuznává.

1.2 Pravda jako skautská hodnota a služba Pravdě

Skauti neslibují sloužit pravdě, nýbrž Pravdě s velkým P, která je navíc Nejvyšší. Znamená to, že se zavazují sloužit něčemu vyššímu než ‚shodě poznání a skutečnosti‘, ‚shodě úsudku s jiným úsudkem‘ nebo ‚shodě přesvědčení s ostatními přesvědčeními‘. Zavazují se na své cestě životem přibližovat ideálu Pravdy, nebo se o to alespoň snažit, přičemž onen ideál je nedosažitelný, poznání člověka je nedokonalé. Žádný člověk totiž nemůže vědět všechno – nemůže do hloubky rozumět každému detailu každého vědního oboru, nemůže vědět, jaký je rozdíl v tom, co řekla jeho sestřenice svému manželovi, že udělala, a co udělala reálně. Nemůže vědět, co se ve skutečnosti honí v hlavě politikovi, jemuž důvěřuje. Ale ve všem tomhle hraje roli nějaká pravda, oprostěná od emocí a názorů, které člověk vždycky mít bude.

Úkolem skauta je nejen toto přijmout, ale s pokorou se snažit své kroky směřovat tím ‚správným‘ směrem – k Nejvyšší Pravdě, té, která pokrývá celý život i vesmír. Pravda nevítězí

bez boje, ale vítězí vždy, protože za ni lidé bojují – a to ve všech oborech. Filozof Emanuel Rádl tvrdí, že všechny zvyky, státní zákony, mravnost, umění, věda i náboženství jsou jen reflexem lidské potřeby pravdy a spravedlnosti. Pravdu nevynalzáme, pouze ji objevujeme – chromozomy a pravdu o dědičnosti nikdo nevynalezl, ale objevil. A za takovým objevem je spousta práce odvedená kvůli pravdivému poznání, spousta boje.

Služba Nejvyšší Pravdě pro nás znamená snahu se neustále zlepšovat ve všem, co Pravda pokrývá – v pravdomluvnosti, pravdivosti, dodržování pravidel... Znamená to pro nás také občas vystoupit ze své komfortní zóny, abychom se dozvěděli něco nového, z nového úhlu pohledu, tak jako se člověk v Platónově podobenství o jeskyni dostal na denní světlo. A stejně jako na něm, tak i na nás pak stojí úkol o této naší cestě zpravit ostatní.

V korespondenční teorii pravdy Aristoteles poznával dle předmětu. Pro každého z nás může být předmětem něco jiného. Pro molekulárního biologa (částečně můj obor) může být takovým předmětem například nádorová angiogeneze (tvorba cév zajišťujících výživu nádoru), ve které se uplatňuje faktor VEGF (vascular endothelial growth factor). Terapie, působící proti němu, nádor v podstatě likviduje, řada nádorů však této terapii unikala. Oblast totiž byla dlouhou dobu studována pouze na základě hypotézy o vytváření nových cév, ukázalo se nicméně, že mnohé nádory využívají stávající cévy, faktor VEGF tedy nepotřebují, a proto jsou vůči anti-VEGF terapii imunní. Potřebou vědců bylo nalézt úspěšnou terapii, podleli tedy hypotéze o výživě nádoru jediným způsobem, zatímco skutečnost obsahovala ještě něco dalšího, co dlouho zůstávalo mimo jejich zorné pole.

Člověk hledající partnera může být ovlivněn představou o tom, co od takového partnera očekává. Je pro něj například důležité, aby byl dotyčný katolík. Pokud se mu na schůzce na otázku, zda je ten druhý pokřtěný, dostane kladné odpovědi, může být ukolébán v přesvědčení, že podmínka byla splněna. Později jej však velmi překvapí zjištění, že se druhý s touto vírou neztotožňuje a křest je tím jediným, co jej s ní pojí. Skutečnost byla odlišná od zájmu a potřeby, které tazatele ovlivnily.

Pro novináře je předmětem zájmu určitá událost, o které má pravdivě informovat. Takovou událostí mohou být například volby. Novinář zjišťující informace o postojích jednotlivých kandidátů, průběhu kampaní i jejich zákulisí může být ovlivněn předem hotovými názory nebo závěry, zaměřením svého média nebo časem uzávěrky – a pak bez sepsat neúplné

informace, o kterých se domnívá, že odpovídají realitě. Což může v případě voleb vést k ovlivnění voličů, které ani při uvedení věcí na pravou míru nelze vzít jednoduše zpět.

Sloužit Pravdě znamená mimo pravdomluvnosti také vykonávat pravdivě svou práci, ať už v kterémkoliv oboru. Snažit se dobrat pravdivého poznání, i kdyby byla po cestě spousta omylů. Důležité však je vyvarovat se lži.

1.3 Omyl či lež jako opak pravdy

Omyl neodmyslitelně patří k pravdě, jinak bychom pravdu nemohli nazývat pravdou, stejně jako bychom neznali rozdíl mezi dnem, pokud by neexistovala noc. Omyl je stav, kdy nejsme schopni rozeznat, že žijeme v iluzi, protože nejsme schopni vidět pravý smysl věci. Omyl vzniká nevědomě, druhou tváří opaku pravdy je pak záměrné lhaní, kdy lžeme vědomě.

Základním předpokladem fungování svobodné společnosti je náležitý vztah k pravdě. Jedná se o vědomí, že je třeba pravdu hledat a že úmyslné lhaní veřejnosti je nepřijatelné, proto má v takovém případě přijít trest úměrný lži, případně následnému nakládání s obviněním. Pokud si společnost utvoří z takového pravidla výjimku a například omluví lež a manipulace v rámci politického boje, zříká se možnosti ‚mocné‘ kontrolovat a otevře tím cestu autoritářům a totalitářům. Pak je totiž pravdou to, co prezentuje ideologie, a to bez ohledu na sebevětší míru lživosti informace – ideologie samu sebe s pravdou ztotožňuje. A nástrojem každé takové ideologie, která na lžích již vyrostla, jsou dezinformace.

1.4 Informační zdroje ke kapitole

ANZENBACHER, Arno. **Úvod do filosofie**. Praha: Portál, 2010, ISBN 978-80-7367-727-5

DRAHOŠ, Denis. **Emanuel Rádl: věda, víra a filosofie**. Diplomová práce. Brno: Masarykova univerzita, 2010.

POKORNÁ, Tereza. **Problémy pravdy ve filosofii**. Bakalářská práce. Praha: Univerzita Karlova, 2017.

SOKOL, Jan. **Malá filosofie člověka a Slovník filosofických pojmů**. Praha: Vyšehrad, 2010, ISBN 978-80-7429-056-5

TABERY, Erik. **Opuštěná společnost. Podtitul Česká cesta od Masaryka po Babiše**. Paseka, 2017, ISBN 978-80-7432-849-7

2 Dezinformace

Dezinformace je pojem, který označuje úmyslně nepravdivé (tedy lživé) či zavádějící informace objevující se v médiích a na sociálních sítích. Lhář (v tomto případě autor dezinformace) předpokládá, že mu druzí uvěří, tedy že jeho lež budou pokládat za pravdu, a jeho cílem je ovlivnit a zmanipulovat příjemce, kterým může být kdokoliv – široká neinformovaná veřejnost či určitá část obyvatelstva, jakou jsou například politici.

Zdaleka se nejedná o nový problém, spojený s aktuálním stoletím, byť se o něm nejvíce mluví až v dnešní době. Nové je pouze označení ‚fake news‘, které se synonymně s pojmem ‚dezinformace‘ používá. Napříč lidskou historií se vojevůdci, vládci i další osoby uchýlovali k oklamávání svých protivníků, aby tak zvítězili v souboji – ať už válečném či politickém. Adolf Hitler a představitelé jiných totalitních režimů jsou zářným příkladem, stejně jako řada dezinformačních kampaní – například operace Neptun, řízená československou StB a zaměřená na prodloužení data promlčení nacistických zločinů, nebo operace INFEKTION, vedená v 80. letech sovětskou KGB proti USA, které měly podle obvinění v anonymním dopise ve svých laboratořích vyvinout AIDS a následně jej šířit rozdáváním infikovaných prezervativů v Africe.

Dezinformací je také zpráva původně pravdivá, která je ale vytržena z kontextu – například gratulace kardinála Dominika Duky na podzim roku 2017 Tomio Okamurovi, předsedovi SPD, který toto zveřejnil na svém profilu, aby se na Duku následně snesla vlna kritiky veřejnosti. Přitom ve skutečnosti zdvořilostní gratulaci zaslal předsedům všech politických stran, kterým se podařilo dostat do parlamentu.

Dezinformací nemusí být pouze text, stačí vhodně oříznutá či photoshopem upravená fotografie, jako v případě té následující z Iráku, zveřejněné 6.3.2019 na facebookových stránkách únikové hry FakeScape, která může různým oříznutím podávat odlišné informace:

Photoshop byl použit také v případě následující fotografie z Chebu, kolující v poplašných zprávách o uprchlících zaplavujících Českou republiku, kteří by ale takto seděli mezi elektrickým vedením (<https://www.forum24.cz/uprchlici-v-chebu-znamy-hoax-se-vraci-a-opet-ma-uspech/>, citováno 31.7.2019, vlevo původní fotografie)...

K fotomontáži (respektive, ‚přimontování‘ uprchlíků) posloužila fotografie z Indie (<https://manipulatori.cz/2x-hoax-uprchlici-na-strese-a-lod-plna-zbrani/>, citováno 31.7.2019):

Jako dezinformace se může šířit také zpráva převzatá ze satirického webu bez uvedení původního zdroje.

Samostatnou kategorií dezinformací jsou tzv. deep fakes, podvody postavené na umělé inteligenci. Jedná se o realistické foto či videomontáže vytvořené pomocí aplikace, do které tvůrce pouze vložil fotografie osoby, kterou chce ‚rozmluvit‘. V důsledku takové videomontáže pak může například politik říkat věci, které ve skutečnosti nikdy nevyslovil, což může mít závažné důsledky. Do širšího povědomí se tento fenomén dostal roku 2017 v souvislosti s pornografií, kdy se na tělech pornoherců začaly objevovat obličej celebrity. Pornografie zřejmě nikterak mocnou zbraní v informační válce nebude, zfalšované videozáznamy politických projevů ale potenciálně ano, je totiž velmi složité takové video ověřit.

2.1 Proč lidé dezinformacím věří a proč jsou nebezpečné

Informaci o tom, že otec rodiny původem ze Sýrie, která získala v České republice azyl, je ve skutečnosti potomek neandertálců, záhadným způsobem oživených v muzeu, zřejmě uvěří málokdo. Zpráva ‚prokazující‘, že je nemanželským synem Bašára Asada, však pravděpodobně nezůstane nepovšimnuta. Je totiž uvěřitelná (na rozdíl od oživení neandertálců) a řadě lidí bude připadat věrohodná – to v závislosti na sehnaných ‚důkazech‘ (překvapivě dobrá finanční situace rodiny, smyšlení svědci, neexistující odborník na danou oblast, fotomontáže,...).

Mimo uvěřitelnost a věrohodnost je důležitým faktorem také množství informačních kanálů, kterými se příjemce k informaci dostal. K šíření dezinformací může sloužit řada sdělovacích prostředků. A zatímco před několika desítkami let to byl jen denní tisk nebo televizní vysílání, v současné době je na většině míst na Zemi k dispozici internet a málokdo není nějakým způsobem aktivní na některé sociální síti, což značně zvyšuje potenciál zprávy oběhnout celý svět – navíc v minimálním čase, třeba během jediné hodiny. Díky internetu je také možno šířit (dez)informace v obrovském množství, což snižuje schopnost a ochotu příjemců si každé sdělení ověřovat, zvláště pak, pokud se k nim dostane z více zdrojů. Řada lidí, zejména ze starších generací, navíc stále věří tomu, že ‚co je psáno, to je dáno‘, bez ohledu na to, jestli právě drží v ruce bulvární plátek nebo reklamu – často obojí považují za noviny a noviny obecně za seriózní informační zdroj. Mladší generaci zase velmi ovlivňuje řada tzv. youtuberů, kteří natáčejí videa s různou tematikou. Ta ale nejsou vždy nevinná, mnohdy obsahují skrytou reklamu nebo podvodnou nabídku zázračného výdělku. Děti tomu věří, youtubery totiž obdivují a chtějí se jim přiblížit – pokud youtuber říkal, že zasláním peněz na určitý účet vydělal dvojnásobek, jeho fanoušek jej chce napodobit. Toto se ale určitě netýká youtubera Kovyho, který naopak ve spolupráci s Člověkem v tísni natočil několik videí vysvětlujících, jak lze posoudit důvěryhodnost různých sdělení.

Dezinformační weby také mívají seriózní název odkazující k parlamentu, ústavě či hodnověrnému tištěnému deníku, často vypadají profesionálně a tváří se, že jejich cílem je informovat. Lidé pak proto nemají potřebu si informace získané z podobného zdroje ověřit.

Další zdroj, který běžně považujeme za důvěryhodný, jsou naši přátelé, což se projevuje jak v případě posílání řetězových e-mailů, tak v případě přejímání různých sdělení. Bezvýhradní důvěra v kamarády je dána tzv. efektem svatozáře, který patří mezi kognitivní zkreslení. Pokud jsou informace prezentované naším oblíbeným zdrojem, můžeme je přijmout mnohem ochotněji než ty ze zdroje nám nesympatického. Oblíbenému zdroji totiž často přisuzujeme kladné vlastnosti, které ani nemusí mít. Proto pokud přijde sympatický člověk s nějakou hloupostí, budeme mít tendenci nad tím mávnout rukou, kdežto pokud by s hloupostí přišel nesympatický člověk, za hloupé to bez obtíží označíme. Proto je také složité vysvětlit lidem, jejichž oblíbeným zdrojem informací je dezinformační web, že si vybrali špatně a měli by si ověřovat fakta zde prezentovaná.

Některé dezinformace mohou být zábavné, některé mohou být rozšířeny s původně dobrým úmyslem (vzpomeňme si na spor o pravost Rukopisů královédvorského a zelenohorského), někdy je cíleně zdůrazňována a propagována pozitivní stránka věci, aby příjemce neměl pochyby a neodmítl například důležité očkování. Dezinformace ale mohou šířit lživá obvinění, strach, nenávist a podněcovat extremistické smýšlení, přičemž jsou jedním z nejefektivnějších nástrojů propagandy. Mohou měnit veřejné mínění, což je zejména v případě volebních kampaní nežádoucí jev (před americkými prezidentskými volbami roku 2016 šířili mladíci z Makedonie kvůli rychlému výdělku zprávy například o tom, že papež František věřícím zakázal katolíkům volit Hillary Clintonovou).

2.2 Jak dezinformace rozpoznat

V obou příkladech operací, uvedených na začátku kapitoly, se dezinformace týkaly tématu, které vzbuzuje negativní emoce (například strach z nakažení se virem HIV při použití prezervativů vyrobených v Americe), což je velmi častá charakteristika fake news. U všech zveřejněných skandálů, zločinů, senzací a podvodů, které mají nějaký takový pojem už v titulku, navíc vyvedený tučným, velkým, červeným písmem a doplněný třemi vykřičníky, je třeba zbystřit.

Zpráva obsahující fake news také často obsahuje více či méně manipulativní části. Fotomontáže i vytržení z kontextu už jsem uváděla, k dalším manipulativním technikám patří zobecňování na celou skupinu, údajné doporučení údajnými odborníky nebo osobní útoky místo logické argumentace. Tyto i další techniky používané v médiích, jejich příklady a návod na práci s nimi shrnuje časopis Skauting v dubnovém čísle roku 2019.

Pokud není pod článkem uvedený autor, nebo uvedený je, ale pod pseudonymem či jako admin a není možnost jej zkontaktovat (například pokud je jako autor uveden Tlustý dinosaur, ke kterému nelze nic dohledat), je článek podezřelý. Těžko se dá věřit někomu, jehož identitu nikdo nezná. Pokud navíc nelze zkontaktovat ani redakci, jde o zásadní rozpor s novinářskou etikou.

Při nejistotě o věrohodnosti zprávy je vhodné ověřit, z jakého je zdroje – například zjistit, kdo je vlastníkem média a kdo pro něj pracuje. Zdroj nemusí být věrohodný, nebo může obsahovat zcela odlišné informace. Problémem je také jednostrannost zdroje, kdy je téma nazíráno pouze jedním úhlem pohledu (například informace od zástupců pouze jedné politické strany). Pokud zdroj chybí, nepůsobí to důvěryhodně. Příjemce takové zprávy si ji pak nemůže ověřit nebo si k tématu v původním zdroji dohledat další informace. Je rovněž potřeba zkontrolovat datum zprávy. Zejména na sociálních sítích se často vyskytují články, které jsou několik let staré, ale působí jako reakce na aktuální dění.

Další mediální fauly a jiné informace o tomto tématu lze najít na webu Bez faulu.net, který přehledně uvádí jak charakteristiku daného faulu, tak jeho konkrétní příklad.

2.3 Jak se dá s dezinformacemi bojovat

V boji s dezinformacemi se může – a měl by – realizovat každý z nás tím, že bude uvažovat kriticky, vybere si důvěryhodné informační zdroje a i při čtení takových zdrojů bude přemýšlet nad jejich obsahem. Odlišujeme fakta od komentářů a jiných hodnocení, nezaměňujeme zpravodajství a publicistiku. Při čtení si všimeme, zda zpráva nevykazuje některou z výše popsaných charakteristik, zda je věcná a srozumitelná, zda nám nepodsouvá nějaký postoj. O údajných expertech, na jaké se text odvolává, je dobré si něco zjistit. V případě dezinformačních webů mohou být totiž zcela smyšlení. Hledejme v textu, ale i při debatě s kamarády argumenty, kterými je informace podložena. A pokud se nám něco nezdá, ověřujeme. Manipulátoři spoléhají na to, že informaci přijmeme bez ověřování, protože jsme příliš líní

vynaložit takové úsilí – a velmi často jim to vychází. Lidé si často vytvářejí obrázek dokonce i jen na základě titulku článku, ve čtení však nepokračují, přestože v některých případech text titulku odpovídat nemusí.

V dubnovém (2019) čísle Skautingu vyšel přehledný souhrn tipů na dostupnou literaturu nabízející bližší informace o fake news. Zároveň je zde k dispozici přehled internetových stránek, kde se dají ověřovat získané informace. Kromě nich je možné využít také web demagog.cz, který se orientuje na tzv. fact checking, tedy odhalování nepravdivých výroků politiků či jiných veřejných osob (například v debatě kandidátů na prezidenta, bohužel to ale není možné v reálném čase). Na webu StopFake.org je zase možné dohledat ověřená fakta a vyvrácené dezinformace o dění na Ukrajině (a nejen zde), které se objevují v médiích. Jedná se o nevládní iniciativu, do níž jsou zapojeni zejména novináři. Pravost fotografií lze ověřit pomocí Google nebo v aplikaci TinEye, která zjistí, zda fotografie souvisí s daným článkem. Různé mediální organizace – například BBC nebo Le Monde – vytvořily různá webová rozšíření (Decodex deníku Le Monde), která pomáhají odlišit lživé informace od těch ověřených již při návštěvě internetových stránek – pokud čtenář narazí na stránku publikující fake news, toto rozšíření ji označí za nedůvěryhodnou.

Není možné ověřovat každou nalezenou informaci ve třech různých zdrojích nebo suplovat práci investigativního novináře, tolik času zřejmě nikdo z nás nemá, je ale vhodné zhodnotit, které zprávy by za ověření stály. Zejména si ověřme informace, které sami plánujeme sdílet. I tohle je služba Pravdě – usilovat o to, aby se k nám dostávaly důvěryhodné informace a abychom se my osobně snažili v informační džungli vyznat. Rozdíl mezi kvalitní potravinou a její náhražkovou verzí při konzumaci poznáme, přistupujme podobně ke konzumaci mediálního obsahu.

Služba Pravdě ve světě dezinformací může být i aktivnější. Například zapojováním se do diskuzí nad různými tématy a pod různými příspěvky, nejen ve své sociální bublině. Ptejme se, proč si druzí něco myslí, vyslechněme si názory opačné od vlastního. Nenechme se vykolejit tzv. trolly, kteří záměrně provokují a odvádějí pozornost od tématu, a celkově si dejme pozor na emoce, které v nás informace či diskuze vyvolávají – možná je to záměr, stejně jako v případě trolla. O nepravdivých zprávách, ke kterým jsme si dohledali zdroje, se nebojme říct ostatním. Obhajujeme informace založené na faktech.

Jako skautům a pracovníkům s dětmi a mládeží nám vzniká povinnost aktivní služby Pravdě také v jiném rozměru – snažit se vědomosti o dezinformacích předat našim svěřencům a vést je ke kritickému myšlení a zhodnocování informací. To lze v jakékoliv podobě – i jen neformální diskuze je lepší, než se tématu nevěnovat vůbec. Některé konkrétní programy pro rovery či starší skauty (se světluškami a vlčaty pracují jen málo) jsou rozepsány v následujících kapitolách, jiné lze najít na metodických portálech, které doporučovalo dubnové (2019) číslo Skautingu, například rozsáhlý projekt Člověka v tísní Mediální vzdělávání (<https://www.jsns.cz/projekty/medialni-vzdelavani>) nabízí řadu použitelných materiálů.

2.4 Informační zdroje ke kapitole

Časopis **Skauting**, 57. ročník/duben 2019, dostupné na <https://casopisy.skaut.cz/skauting/950>
Český rozhlas, rozhovor s **politoložkou Petrou Vejvodovou** pro ze 6.3.2019. Dostupné na https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/dezinformace-fake-news-deep-fakes-petra-vejvodova_1903060633_ogo

GREGOR, Miloš, VEJVODOVÁ, Petra, Zvol si info. **Nejlepší kniha o fake news, dezinformacích a manipulacích!!!** Brno: CPress, 2018, ISBN 978-80-264-1805-4.

Projekt **Fakescape**: <http://fakescape.cz/jak-uniknout-fake-news/>, citováno 31.7., a jejich facebooková stránka dostupná na: https://www.facebook.com/fakescape/?ref=br_rs

SOKOL, Jan. **Malá filosofie člověka a Slovník filosofických pojmů**. Praha: Vyšehrad, 2010, ISBN 978-80-7429-056-5

Web **Bez faulu**, zejména část věnovaná kognitivnímu zkreslení a mediálním faulům: <https://bezfaulu.net/kognitivni-zkresleni/>; <https://bezfaulu.net/medialni-fauly/>

Web kardinála **Dominika Duky**: <http://www.dominikduka.cz/ze-zivota-dominika-duky/gratulace-predsedum-parlamentnich-stran/>

Web **Jeden svět na školách**, konkrétně projekt **Mediální vzdělávání**: <https://www.jsns.cz/projekty/medialni-vzdelavani> a jeho část **Kovyho mediální ring**: <https://www.jsns.cz/lekce/226333-kovyho-medialni-ring>

3 Bulvár

Ve hře Bulvár jde o falšování bulvárních článků. Cílem je pochopit nejen to, že bulvární noviny a časopisy publikují řadu zcela zbytečných informací, navíc často získaných způsobem narušení něčí osobní svobody, ale také zjistit, že podobný článek dokáže napsat v podstatě kdokoli, kdo si vymyslí alespoň trochu věrohodné údaje. A pokud není vymyšlení článku složité pro laiky, nebude složité ani pro bulvární novináře, což hráčům pomůže dojít k závěru, že bulvární tisk není hodnověrným zdrojem informací (pokud už to tedy neví).

Základ hry byl převzat z ‚fonde‘ Stříbrné řeky, do současné podoby jsem hru zpracovala ve spolupráci s Ivuškou (Ivetou Zieglovou) roku 2018 na letní běh Stříbrné řeky jako jednu z absolventských podmínek ILŠ. Hráli jsme s 28 účastníky ČLK a poté se 14 účastníky VLK.

3.1 Čas, materiál a instruktoři potřební na hru

Délka trvání: 1,5 – 2 h

Časový plán: scénka – 10 minut

: rozdělení do redakcí a vysvětlení pravidel – 5 minut

: získávání článků a psaní vlastního – 40 – 60 minut

: čtení článků a tipování smyšleného – 30 – 40 minut

: vyhlášení a udělení ceny – 5 minut

(časový plán závisí na počtu redakcí a vyspělosti účastníků)

Materiál: kratší články z bulvárního tisku (cca 30 – 40 pro 7 redakcí) v eurofoliích

(čím nesmyslnější, tím lepší; použité články v samostatném souboru)

: tvrdé papíry A3 – do každé redakce 1

: psací potřeby, pastelky, fixy,...

: cena (Zlatý (pro)středník – podle ankety Zlatý středník)

: materiál ke scénce (několik výtisků Blesku, kostýmy, sušenky, křesla,...)

(viz fotografický materiál v příloze – po snímku ze scénky a z vyhlášení)

: vodní pistole pro ‚konkurenci‘ (bodyguardy)

Instruktoři: 5 (4 na scénku + vedoucí vydavatelství, na samotnou hru 2 bodyguardi, vedoucí vydavatelství a fotograf, případně také celebrity)

Příprava: ve vymezeném území v lese (= terénu) schovat články, aby byly vidět jen málo

3.2 Pravidla a průběh hry

Scénka je blíže rozepsána v příloženém souboru.

Hráči se rozdělí do jednotlivých redakcí (podle počtu hráčů, 7 redakcí už je pro pozornost hraniční počet na následné předčítání článků; na druhé straně nemá moc význam mít v redakci více než 4 redaktory, pak si nezhrají všichni – pro čekatelský kurz jsme měli v redakci 4, pro vůdcovský 2 redaktory). V těchto redakcích budou mít za úkol v terénu nasbírat témata tak, aby zaplnily své noviny, kterým vymyslí název. Čím více článků ukořistí, tím lépe (za každý sehnáný článek mají **1 bod** do ankety). **V jednu chvíli** může být v terénu **pouze jeden** z redakce, který se může vrátit **pouze s jedním článkem** (pokud je v redakci více lidí, např. 4, mohou jít maximálně 2). Zároveň je potřeba, aby se do terénu vydal **každý alespoň jednou**.

V terénu se ale pohybuje také konkurence – pokud je zasáhne svou střelnou zbraní, jsou odsouzeni k návratu do redakce s prázdnou, takže musí místo článku do svých novin vymyslet a sepsat **vtip či báseň**.

Jeden z nalezených článků mají za úkol do novin **vybrat** (v případě menšího počtu redakcí dva, což je pak zajímavější i pro hádání na konci - je ale nutno prodloužit čas na psaní) a jeden článek **sepsat** (tedy vymyslet si podobně dlouhý fiktivní článek v podobném duchu). Noviny mají podobu jedné novinové titulky (= obdržený papír A3), se kterou redakce soutěží v anketě Zlatý (pro)středník, je tedy třeba si vyhrát s úpravou. Po celou dobu hry vedoucí vydavatelství kontroluje jednotlivé redakce a připomíná termín uzávěrky.

Na konci hry každá redakce noviny představí ostatním – přečte články v náhodném pořadí. Ostatní redakce hádají, který z nich je vymyšlený a který pravý (vedoucí vydavatelství si redakce obchází a zapisuje si tipy, podle čehož pak rozdělí body do ankety). Je vhodné vybrat opravdu krátké články, dlouhé cca pět až šest řádků, aby jejich přečtení trvalo asi minutu.

Za uhodnuté smyšlené kachny dostane redakce **5 bodů** do ankety. Pokud se kachnu **odhalit nepodaří**, dostanou **autoři 10 bodů**. Tým, který do ankety nashromáždil nejvíce bodů, je oceněn Zlatým (pro)středníkem.

Po hře je dobré zařadit reflexi (s rovery klidně neformální formou třeba u oběda) a zjistit, co si účastníci ze hry odnášejí (mimo Zlatý (pro)středník 😊).

3.3 Možné úpravy a vylepšení

Do terénu je možné umístit také exkluzivní články, za které je více bodů, ale také větší penalizace v případě napadení konkurencí (nějakou dobu nemohou vysílat redaktory do terénu/přijdou o dva ‚normální‘ články/musí si žehlit pověst u konkurence – třeba vyžehlením nějaké látky 😊, ...).

Dále je také možné do terénu poslat celebrity, které mohou redaktorům poskytnout rozhovor (za protislužbu/jen tak). Rozhovor je vysoce ceněný, tedy i vysoce hodnocený v aknetě. Je už na redakci, zda rozhovor sepíše v nezměněné verzi, nebo si jej upraví, aby byl zajímavější. Jako celebrita může vystupovat kdokoliv z instruktorů jak ve své roli, tak také v roli vybrané celebrity (např. Karel Gott).

4 Událost popsaná v různých novinách a jiných médiích

Při této aktivitě jde o porovnání různých periodik a o to, s jakým podtextem se v nich o události píše. Také jde o vystoupení z vlastní bubliny dané odebíranými novinami v rodině či sledovanými zpravodajskými weby. Aktivitu je možné zařadit jak na družinovou schůzku starších skautů, tak na schůzku roverského kmene (či jako program na táboře pro tyto skupiny). Pro účely aktivity je vhodné vybrat událost, která obletěla celý svět, takže je o ní pojednáváno v širokém spektru médií, a potenciálně vytváří prostor ke konspiracím. Já jsem si vybrala hořící katedrálu Notre-Dame (duben 2019).

4.1 Čas, materiál a instruktoři potřební na aktivitu

Délka trvání: 1,5 – 2h, ale dle počtu účastníků a sehnání zdrojů může variovat

Časový plán: úvod a rozdání článků – 10 minut

: přečtení zpráv a příprava prezentování pro ostatní – 15 – 20 minut

: prezentace – cca 30 minut (pro 6 skupin)

: reflexe s diskuzí o informačních zdrojích (cca 30 minut)

: případně tvorba informačního plakátu o dané události (cca 30 minut)

Materiál: do dvojice (při menším počtu každému) periodikum či článek z webu, je vhodné vybrat co nejširší spektrum médií, od seriózních tiskovin přes bulvární plátky po dezinformační weby, včetně různě orientovaných periodik (levicové, pravicové) a zpráv bez uvedení zdroje, lze zapojit také televizní zpravodajství, případně publicistiku; pro zajímavější aktivitu je možné dát každé pracovní skupině zprávy ze 2 různých zdrojů tak, aby se od sebe co nejvíce lišily

: v případě tvorby plakátu také větší papír, např. A2

Instruktoři: stačí 1, při větším počtu nebo pro hodnotnější reflexi více

4.2 Pravidla a průběh aktivity

Aktivitu můžeme uvést sdělením výsledku události s prosbou o zjištění více informací (na táboře lze hru uvést scénkou např. z detektivní kanceláře, která potřebuje pomoc účastníků). Např. „Víte, co se stalo? Hořela katedrála Notre-Dame. Víte proč? Můžeme to zjistit.“ Je také

možné nechat skupiny pracovat, aniž by věděly, že ostatní mají články o stejné události. Rozdáme tiskoviny a vysvětlíme, co s nimi mají dělat.

Skupina má za úkol si článek přečíst a na základě něj zapsat **5 slov**, která se jí bezprostředně po přečtení se zprávou asociují. Poté musí vlastními slovy na základě článku shrnout, **co** se stalo, **proč** k tomu došlo a jaké jsou **důsledky**. Dále je jejím úkolem z článku vypsát všechna **emočně zabarvená slova**, případně si dělat čárky, pokud se opakují, a použité **spekulace a názory** (dle charakteru zprávy je možno pracovat také s jinými kategoriemi).

Následně každá pracovní skupina představí událost, svých 5 slov, počet a charakter emočně zabarvených slov, spekulací a názorů. Nakonec také zdroj, ze kterého čerpala. Instruktor si zapisuje odlišnosti a zajímavé myšlenky skupiny, ostatní skupiny mohou také.

Po prezentaci následuje diskuze nad tím, co účastníky zaujalo, jestli jim připadá na zprávách (a rozdílu mezi nimi) něco divného, s jakou slovní zásobou se potkali a jaká by měla být v informačních zdrojích používána. Pokud někde nebyl uveden zdroj, je potřeba se pobavit o tom, proč je to špatně a jak se dají zprávy ověřit například podle zkratky jména redaktora. Dále je třeba představit každý použitý materiál – o jaké médium se jedná (pokud jej účastníci neznají), jestli má nějakou názorovou orientaci, kdo ho vlastní a co z toho plyne, jak se obecně liší bulvární tisk od seriózního, s jakými informačními zdroji se účastníci setkávají a z jakých čerpají,.... Pokud chcete, můžete si nakonec k události vyrobit plakát seskládaný z různých novinových titulků, nejčastěji použitých slov apod. Titulky po sobě mohou jít například podle názorového spektra médií, jen je potřeba ohlídat, aby bylo u informací z dezinformačních webů zřejmé, že se nejedná o korektní zdroj.

Cílem není vnutit účastníkům vlastní pohled na věc či vlastní oblíbené médium, ale zdůraznit potřebu kritického myšlení a toho, jak poznat, že je informace ‚nějaká divná‘. Účastníci by si také měli odnést alespoň malý přehled o tom, kde není vhodné čerpat informace a kde je případně možné si je ověřit.

TIP: Na následující schůzku nech účastníky přinést zprávu z novin/dezinformačního webu/bulvárního časopisu – tak, aby každý měl jiný zdroj a aby bylo zastoupeno široké spektrum. Každý ať svou zprávu přečte a ostatní ať hádají, o jaký zdroj by se asi mohlo jednat a podle čeho je možné to poznat.

5 Hra na pozadí na kurz nebo tábor

Jednou z možností, jak přiblížit lidem média, je vytvořit na několik dní prostředí, ve kterém s nimi budou konfrontováni. V této aktivitě vydáváním různých periodik zabývajících se určitou událostí/informací. Cílem aktivity je nechat účastníky mimo čas a prostor přemýšlet o tom, kde je pravda a proč. Zaměření aktivity může být kterýmkoliv směrem, lze z něj ale těžit pro následné aktivity – tj., pokud se ve vydávaném deníku věnujeme šíření fake news o novele zákona kvůli nesmyslnému/nepříznivému nařízení z EU, je možné názorněji upozornit na aktivity protievropských politických uskupení a v debatě se tématu zneužití médií pro politické účely věnovat.

5.1 Čas, materiál a instruktoři potřební na aktivitu

Délka trvání: několik dnů

Materiál: na každý den několik různých periodik (mohou být vydávána v různý čas, na začátku je možné vydat jen jedno, dokud je účastníci dostatečně nezaregistrují), zabývajících se z různých úhlů danou problematikou a jejím průběhem - například jedny seriózní noviny, jeden bulvární plátek a jeden dezinformační a konspirační deník, seriózní deník ale vůbec být zastoupen nemusí, záleží na skupině, pro kterou je aktivita tvořena, a na účelu; je také možné zapojit pseudotelevizní zpravodajství vytvořené instruktory

Instruktoři: 1 až několik tvůrců, ostatní se mohou pasivně nebo i aktivně účastnit rozhovorů o tématu s hráči, případně existenci výtisků připomínat; na reflexi instruktoři dle vybrané a potřebné formy, může stačit jeden, při skupinové diskuzi jeden do každé skupiny

5.2 Pravidla a průběh aktivity

Nejprve je potřeba vydat tiskovinu obsahující určitou informaci – co se stalo, co někdo zjistil, jaký zákon byl přijat, ... podle potřeby a zaměření akce. Může být pravdivá, nebo smyšlená, ale určitě musí být kontroverzní, šokující či vzbuzující jiné emoce a musí se dotýkat účastníků. Na roverském táboře je například možné rozšířit vykonstruovanou zprávu o novele zákona XY o účastnících táborů a jiných podobných akcí ve věku 15 – 18 let, kteří jsou na základě nařízení z EU od letošního roku za svůj organizovaný pobyt povinni zaplatit speciální

poplatek navíc, protože nejen, že se na ně nevztahují dotace, ale kvůli novému nařízení vzniká státu nový výdaj, protože je povinen pro takový pobyt zajistit sanitku ZZS s posádkou a jednoho hasiče, kteří budou v dosažitelné vzdálenosti plně k dispozici této akci. K takovému opatření vedly dlouhodobě nepříznivé statistiky o úrazech s vážnými důsledky v popsané věkové kategorii.

Ať už pravdivá či smyšlená, musí informace působit věrohodně, je ji tedy potřeba podpořit odkazy na různé, byť neexistující či protichůdné zdroje, výsledky (smyšlené) statistiky pocházející ze statistického úřadu. Je vhodné nechat účastníky reagovat, debatovat spolu o situaci – a pak teprve vydat další zprávu, kterou může být rozhovor s významnou osobou na dané téma, případně zpráva napadající původní informaci logickými či nesmyslnými argumenty. Podle charakteru zprávy je také možné přizpůsobit chování instruktorů – v případě nutnosti speciálního poplatku popsaného výše mohou účastníky informovat o termínu doplatku, možnosti využití sponzorského příspěvku, který si ale musí účastníci zajistit sami, apod. Je nicméně potřeba aktivitu včas zastavit, pokud by hrozilo nějaké vyhrocení situace – například opouštění místa konání.

Na konci je nutné zařadit reflexi a případně navázat souvisejícím tématem (např. nereseriózním jednáním extrémních politických stran a jejich nebezpečím – podle zaměření předložené informace).

TIP pro světlušky a vlčata: Také světluškám a vlčatům je možné na táboře vydávat nekorektní tiskovinu, je ale potřeba zůstat u témat, kterým rozumí, a u počtu, který zvládnou vstřebávat. Roku 2011 jsem v rámci celotáborové hry s názvem Kocourkov vydávala bulvární plátek Vox Profelis aurata (Hlas kočky zlaté), ve kterém jsem publikovala typické táborové drby, ať už podložené, nebo ne (Na umývárce nalezen zelený kartáček! Leží tam již 3 dny, či asi je?), a o vedoucích (po domluvě) také různé ne zcela příjemné informace (Známe původce nepříjemných nočních zvuků ozývajících se z hangáru! Sestra Lůča skřípe zuby – asi už nás nemůže vystát.), ať už pravdivé, či nikoliv. Potom jsme se s účastníky bavili o tom, jestli je jim příjemné, když se o nich píše, a jestli se obávají, aby se o nich v novinách neobjevil nějaký dehonestující nesmysl, jaké se občas objevují o vedoucích.

Příloha ke hře Bulvár

Scénka:

Na scéně jsou manželé v obýváku, žena žehlí, muž sedí v křesle a čte si bulvární noviny, přičemž je vidět, že jiné neodebírají. Mezi jiným dějem (ať si dosadí každý dle svého, my jsme tam měli různé stereotypní komentáře, přinesení kafe a sušenek apod.) muž nahlas předčítá absurdní titulky, u čehož se začnou dohadovat, zda to je, nebo není pravda ("A ty těm blbostem věříš?!")

On to hájí s tím, že je to nejčtenější deník („však nic jiného doma nemáme, jak by to nebyl nejčtenější deník... ale počkej, tohle je zajímavé, je tady rozhovor s tím a tím!“) → zatímco manželé mlčky pokračují ve své činnosti, na scéně probíhá rozhovor reportéra s danou celebritou na večírku.

My jsme použili fotbalistu s parodovaným jménem, během rozhovoru měl takové ty typické fotbalové odpovědi – tak určitě; když se zraníš, tak pak nemůžeš hrát, a když nemůžeš hrát, tak to pak je špatný.. Reportér z něj dostal nudné informace, i o ‚senzaci‘, o které chtěl napsat (večírek s mladými dívkami), takže je pak naštvaný, že se blíží uzávěrka a on má tohle. A pak v koutku píše článek a má hlášky jako "Tady to přikořeníme", 'Tohle je moc nudné, za to mi nezaplatí...' apod.

Pak se scéna vrátí do obýváku, kdy muž řekne: "No třeba toto, poslechni si, to je určitě pravda!" A přečte ten článek, který se zcela liší od skutečného rozhovoru.

Fotodokumentace (úvodní scénka a závěrečné vyhlášení):

Vybrané články z Extra.cz (červenec 2018, červenec 2019):

Těhotná modelka testovala v bazénu nosnost plameňáka: Vorvaně prý neměli

I v pokročilém stádiu těhotenství je potřeba se zchladit. Modelka Dominika Mesarošová oblékla plavky a zapózovala. Nastávající maminka ale patří do jiné váhové kategorie a umí si ze sebe udělat legraci. V bazénu se posadila na plameňáka, ale do pánského časopisu by tento snímek asi neprošel. „Plameňák s těhotnou ještě nebyl, tak snad jsem vás nepohoršila. Vorvaně neměli,“ napsala k letní fotce modelka, která se už za dva měsíce stane maminkou.

Fenomenální účes Saskie Burešové pamatuje tři republiky

Veřejnoprávní televizi nelze upřít snahu jít s dobou. Několikrát změnila logo i programovou nabídku, jedna věc však zůstává stejná. Saskia Burešová a její účes pamatující ČSSR, ČSFR i ČR. Dáma proslulá kultivovaným projevem jako oblíbená hlasatelka posbírala pět cen TýTý. Národem milovaná Saskia moc dobře ví, co jí sluší, takže nemá potřebu improvizovat. Čas plyne dál, ale ona stále natáčí další epizody legendárního Kalendária.

Patrasová si nevhodným používáním filtrů deformuje obličej

Z královny dětských srdcí se chtěla stát královna Instagramu. Dagmar Patrasová se na sociální síti chtěla zalíbit a využila k tomu všechny dostupné prostředky. Její snaha o mladistvý půvab se ale minula účinkem. Dáda to totiž přehání s omlazujícími filtry, tvář Patrasové po grafických úpravách získává hodně nepřírozený vzhled. Dáda je na fotkách značně zploštělá a rozpitá, což má nejspíš maskovat vrásky. Výsledek jí ale na kráse rozhodně nepřidává.

Do nízkonákladovky by ho nedostali. Mareš s manželkou létají na dovolenou soukromým tryskáčem za 300 tisíc

Už se stalo tradicí, že se Leoš Mareš s manželkou vrací z dovolené přímo na tenisový turnaj, který moderuje. I letos z řeckého ostrova letěl soukromým letadlem. Ostatně průběh luxusní přepravy moderátor detailně streamoval prostřednictvím svého profilu na sociální síti Instagram. „Už jsme v Praze, těším se na další let, až prodám ledvinu. Nemáme co žrát, ale hlavně, že si lítám prajvit džetem,“ komentoval prostřednictvím vtipných hashtagů Leoš fotku, jak vystupuje ze soukromého letadla. Nám se podařilo zjistit, že cena takového privátního letu na tuto vzdálenost se pohybuje okolo tří set tisíc korun.

Nejkurióznější narozeninové dárky pro Gotta? Papoušek od Bílé

V životě dostal Karel Gott bezpočet krásných a drahých dárků. Ty nejcennější vůbec ale byly dva. To když mu kolegové ze šoubyznysu zazpívali k 60. a 70. narozeninám jeho hity. Lucie Bílá mu tehdy na koncertě nezaspívala jako ostatní kolegové ve sportovní hale. Zato mu věnovala velkého papouška Loru, která Slavici přišla na 50 tisíc korun. „Naučila jsem ho říkat: Kájo, jsi supr!“ chlácholila Slavice Slavíka a vzápětí mu ala druhý dárek – hodinky.

Helena Vondráčková sbírá zlato a diamanty. Víme, kde je schovává

Zpěvačka Helena Vondráčková (71) během své mnohaleté kariéry nashromáždila velkou spoustu šperků. Přednost dává bílému zlatu s brilianty. "Stalo se mi třeba, že jsem si mezi vystoupením osvěžovala obličej, zavadila jsem o briliantovou náušnici a ta mi spadla do výlevky. Nakonec jsme ji ulovili pomocí pinzety mého vizážisty. Ale vždy to tak šťastný konec nemělo. Od té doby radím každé ženě, ať si na sebe drahé šperky nevěší nad umyvadlem a v prstýncích si nemyje ruce mýdlem," svěřila se Helena. Sama se o svoje šperky docela bojí. "Mám je v trezoru," vysvětlila.

Tomáš Klus přiznal vážnou nemoc: Borelióza po uštknutí klíštětem!

Zpěvák Tomáš Klus přiznal, že má vážné zdravotní problémy. Přesto neuposlechl rady lékařů a místo odpočinku si naordinoval další koncerty! „Mě totiž uštklo klíště a drží se mě teď borelióza,“ svěřil se se svými obtížemi zpěvák. Ten coby velký zastánce ekologického bydlení žije v domě v podstatě na samotě. Spoustu času s nimi ale tráví v lese, kde pravděpodobně chytil i klíště, na což teď doplácí. Měl by proto odpočívat, jenže on nehodlá zklamat své fanoušky.

Není to zvrácené? Z mobilu Ivetě Bartošové chodí zprávy i několik let po její smrti

Uplynuly již tři roky od chvíle, kdy Iveta Bartošová spáchala sebevraždu, přesto je její telefonní číslo, které užívala mnoho let, stále aktivní. A chodí z něj SMS dodnes! „Jsi prase a prasetem zůstaneš,“ přišla našemu redaktorovi zpráva v den výročí zpěvaččina úmrtí. Na tom by nebylo ani tak moc zvláštního, nebýt toho, že skutečně jde o číslo, které patřilo Ivetě. Je dle vás normální, že někdo píše z mobilu Ivetě Bartošové? Hlasujte v anketě na konci článku.

Petr Čech králem pěvecké soutěže!

Zvládne chytat míče, hrát na bicí i malovat obrazy, teď se všemůl Petr Čech blýskl v další roli. Během asijského turné fotbalistů Arsenalu exceloval s mikrofonem v ruce coby rapper! Během týmového večírku na hotelu vyslyšel skandování spoluhráčů, aby něco zazpíval. Petr se zkušeně chopil mikrofonu a spustil: „Hej, kluci, jsme tady v Singapuru. Donutili jste mne zpívat, a to není cool. Borci Arsenalu vše natočili a zveřejnili na Instagramu.“

Vévodkyně Meghan se málem dopustila pěkného trapasu: Tohle mají členové královské rodiny zakázáno!

Vévodkyně ze Sussexu se na nedávné akci v Buckinghamském paláci málem dopustila pěkného faux pas, když se pokusila chytit svého milovaného prince Harryho za ruku. A to královští na veřejnosti nesmí! Naštěstí Harry vytušil, co se Meghan chystá udělat, a zachránil situaci. Bylo vidět, že se jeden druhého stále nemůžou nabažit. A tak se raději cudně culili. Být součástí královské rodiny zkrátka není zadarmo. Člověk se musí neustále hlídat.

Gott okřikl vlastní ochranku: Nečekaný důvod!

Po koncertu v letním kině v Boskovicích se na Karla Gotta vrhla jedna z jeho dlouholetých fanynek! Za jiných okolností by zasáhla ochranka, ale tentokrát se tak nestalo. Mistr bodyguardy okřikl a začal se ženě věnovat. „Karle, byla jsem jako holka na vás, když jste tady hrál naposledy,“ přitočila se k zpěvákovi, opálenému po dovolené na Mallorce, dáma s platinovými vlasy, která v ruce držela album s mistrovými písněmi. „Počkejte! Stůjte! Toto musím!“ okřikl Gott svoji ochranku, která ho vedla z limuzíny do hotelu. Vzápětí se ke své fanynce sklonil. Co si šeptali, ale zůstává tajemstvím. „Prosím, sežeňte mi tužku“ zavelel Slavík. A vzápětí si už dojatá dáma tiskla k hrudi podepsané cédéčko.

Babišovi s Merkelovou na opeře: Trochu nuda, ale „Mutti“ překvapila!

Manželé Babišovi byli pozváni od bavorského premiéra na operu. Setkali se zde s kancléřkou Angelou Merkelovou, jež si událost také nenechala ujít. Manželka premiéra Andreje Babiše Monika se na Instagramu pochlubila rovnou několika fotkami z výletu do německého Bayreuthu, kam byla společně s manželem pozvaná na operu. Událost, na které nechyběla ani Angela Merkelová, si užila v dlouhých bílých šatech s odhalenými zády a dlouhým rukávem. Kdo nás však překvapil, byla Merkelová, která oblékla nezvykle výraznou barvu. V metalické zelené jsme ji opravdu nikdy neviděli. Příjemná změna od kostýmků a monotónních koktejlů. Škoda jen, že róba byla tak zmuchlaná!

Fanoušci vypískali na Sázavafestu Rytmus. Ten přispěchal s výmluvou!

Návštěvníci Sázavafestu Rytmusovi názorně předvedli, co si o jeho umění myslí. Když zrovna předváděl svůj um, většina z nich znuděně postávala a mnozí z nich dokonce brouzdali po sociálních sítích. Za jejich přístup si však mohl Rytmus sám. Ačkoliv mělo jeho vystoupení začít přesně o půlnoci, ještě deset minut po půlnoci nebyl raper v areálu festivalu. Tam dorazil čtvrt hodiny po oficiálním začátku. Rytmus si ke své smůle fanoušky nezískal ani po svém příchodu na pódium. „Někdy se to stane. Jezdím ze Slovenska a cestou se někdy přihodí nějaká komplikace, zácpa. To neovlivním. Vždycky když přijdu, lidi se těší,“ řekl Rytmus.

Zpráva dne: Daniel Hůlka se v Las Vegas oženil, stalo se to v autě

Daniel Hůlka se oženil! Stalo se to v Las Vegas, kde pojal za svou choť mladičkou Barboru Klementovou, která za několik měsíců porodí zpěvákova prvního potomka. Proč zrovna tam? „Protože oba dva milujeme cestování a nemáme rádi klasické svatební obřady, rozhodli jsme se vzít v Las Vegas. Naše svatba proběhla u svatebního okýnka, ke kterému jsme přijeli – a nechali se oddat přímo v autě,“ řekl legendární hrabě Dracula.

Jan Saudek vyzývá Miloše Zemana: Chci dostat státní vyznamenání

Jan Saudek patří mezi neuznávanější české fotografy, přesto tvrdí, že se cítí zneuznaný. Vyjádřil touhu obdržet z rukou prezidenta republiky vyznamenání, které dostal třeba i Daniel Hůlka. Má na to jako umělec nárok? „Já se cítím zneuznaný, chtěl bych, aby mi dal, kdo je teď u moci – Miloš – vyznamenání. Když jsem ho mohl dostat od budoucího francouzského prezidenta, tak bych ho chtěl dostat také od svých lidí, a ne od nějakých cizáků. Mně jsou Francouzi a Francouzky z duše protivní,“ řekl Saudek. „V téhle zemi je slavný, kdo má do zadnice otvor. Pro mě existují jediní dva lidé, které uznávám, a to je pan Forman a pan Jágr. To jsou frajeři, kteří jsou opravdu slavní, jinak jsou to kecy,“ dodává.

Vlezla do klece, sahala na hada! Monika Štiková vylepšuje svůj mediální obraz

Z Moniky Štikové se stává největší „kašpárek“ českého showbyznysu. Kvůli pár vteřinám slávy udělá cokoli. Mediální obraz je prý pro Moniku Štikovou na prvním místě. To alespoň vyplývá z reality show Štiky, ve kterém to v každém díle zopakuje hned několikrát. Když tedy zrovna neřve a neječí.

Noc je mladá, hulákal ve Varech uvolněný Ivan Trojan

Další filmového festivalu v Karlových Varech se kvapem blíží ke konci a zdá se, že snad poprvé v historii bez většího skandálu. Toto skóre ale včera večer málem Jiřímu Bartoškovi zkazil herec Ivan Trojan. Když na něj reportéři ve večerních hodinách narazili, zprvu to působilo, že si herec zašel s partou přátel jenom na klidnou večeři, záhy se ukázalo, že je vše jinak. Trojan se totiž v průběhu večera řádně rozjel. Kolemjdoucí tak mohli být svědky nejen náznaku tance, ale i jeho hulákání, že je noc mladá a měli by jít pít dál.

Dramatické detaily nehody George Clooneyho: Držel se za hlavu a křičel!

George Clooney sice na Sardinii natáčí film z válečného prostředí, doopravdy děsivé chvíle ho ale potkaly mimo plac. Při jízdě na motorce se totiž srazil s autem a vyboural se. Výkřik, strach a okamžitý převoz do nemocnice! Clooney údajně křičel a rukama si držel hlavu, do které se pořádně uhodil. Naštěstí měl ale přilbu, která náraz utlumila. Řidič se mu vydal na pomoc a další přítomní se přidali a zraněného herce položili na zem a okamžitě přivolali pomoc. Asi po deseti minutách dorazila záchranka.

Zagorová & Margita se v Malaze cpou zmrzlinou: Celý rok ji máme zakázanou!

Zpěvačka Hana Zagorová s manželem Štefanem Margitou konečně odjeli na zaslouženou dovolenou. Tu budou trávit ve španělské Malaze a plán je jasný! Popíjet víno, číst detektivky a pochutnávat si na místních delikatesách. A taky vzít útokem stánky se zmrzlinou! „Když jsem v květnu zpívala v Říčanech Maluj zase obrázky, tak těsně po textu – proč mi někdy nekoupíš třeba polárku – se najednou pod jevištěm zvedla ruka a podala mi polárkový dort! Představte si, to ještě nikdy nikoho za ta léta nenapadlo!“ rozplývala se Hanka. Nanukový dort se naštěstí neroztekl, takže si na něm dojatá zpěvačka mohla vzápětí pochutnat.

Kauza dne: Kateřina Brožová natírala v teplácích

Česká herečka se předvedla v teplácích, když pomáhala pracujícím řemeslníkům při práci na svém domě. Sama natírala plot a pracující pohostila svačinou a pivem. Brožová se určitě nebojí práce rukama a samozřejmě k tomu musela mít odpovídající pracovní úbor. Fotografové ji zachytili v teplácích: „Já si ale vůbec nestěžuji, ať vypadám, jak vypadám. No a co? Manuální práce se nebojím a přece tady na ty řemeslníky nebudu jen tak koukat?“ uvedla Brožová.

Kajínek rok na svobodě: Lidé mě prosí o peníze, jsem chudý vězeň. Bojím se celý život

Strávil sice téměř čtvrt století ve vězení, po svém propuštění se ale stihl velmi rychle aklimatizovat. Jenom čtvrt roku poté, co Jiří Kajínek opustil brány věznice, si pořídil vůz Mercedes-Benz za více než milion korun a nyní společně se svou partnerkou Magdou pracuje na své již druhé knížce. „Chodí mi maily nebo dopisy, abych některým lidem poslal peníze. Někteří jsou tak drzí, že mi posílají rovnou i číslo svého účtu. Začíná to na dvaceti až třiceti tisících a nejvíc po mně chtěli čtyři sta tisíc korun. Hodně lidí po mně chce půjčku, že jim banka nepůjčí. Já nikomu nemůžu půjčovat peníze. Jsem chudý vězeň,“ říká Kajínek.

„Jsem obluda,“ prohlásil Zeman a vysvětlil, proč na fotkách vypadá nepěkně

Poměrně vydatné představení nabídl rozhovor S prezidentem v Lánech, Miloš Zeman nakonec odmítl, že by mu byly nitrožilně podávány látky pro povzbuzení organismu. „Nikdy jsem v poslední době nebyl na infuzi,“ popřel něco takového Zeman a změny ve svém vzhledu přičetl zcela jiným okolnostem. „To jestli politik, včetně mě, na fotografii vypadá dobře nebo špatně, závisí z 90 % na fotografovi. Protože i z obludy dokáže dobrý fotograf vykouzlit krasavce a naopak. Já jsem samozřejmě obluda, takže v mém případě není nic těžkého tu obludu zachovat, ale možná, že dobrý fotograf by ze mě udělal i toho krasavce,“ zlehčoval téma Zeman.

Sen každé ženy. Dejdar a Tofi vyrazili na společnou dovolenou!

Nestárnoucí milovníci Sagvan Tofi a Martin Dejdar zveřejnili fotografie ze společné dovolené v Chorvatsku a jejich fanky si zoufají. „Proč jste nás nevzali s sebou?“ nařikají! Záhy poté, co Dejdar fotografie z dovolené zveřejnil na sociální síti, se vyrojily chtivé fanky, které by se nejraději viděly na postu prvního plavčíka po boku svých idolů. Zatímco u Dejdara, který je šťastně ženatý, nic takového nepřichází v úvahu řadu let, Sagvan Tofi byl vždy považovaný za pěkného sukničkáře. I ten ale v posledních letech zkrotl a žije rodinným životem. Fanky se tak budou muset spokojit fotografiemi, které jejich idolové čas od času ze svého soukromí zveřejní.

Konec spekulací o těhotenství Langerové: Zpěvačce pouze začalo chutnat

V říjnu se Aneta Langerová objevila po dlouhé době v televizi a svým zjevem rozpoutala spekulace o těhotenství. Zpěvačka totiž měla vypouklé břicho a vypadala mohutněji. Jak se teď však ukázalo, miminko zřejmě nečeká. Teď je však jasné, že první vítězka SuperStar má několik měsíců spíše velkou chuť k jídlu, než aby v tom byl požehnaný stav. Na svém posledním koncertě se totiž ukázala opět o pár kilo těžší, ale rozhodně to nebylo těhotenské břicho, co na nás vykukovalo.

Ty moje palmo datlová! Naznačuje Tomáš Klus další dítě s Tamarou?

Tamara Klusová se netají s tím, že dalšímu potomkovi jsou otevřeni, a myslí si, že na ně dítě ještě „někde“ čeká. Před dvěma dny slavily všechny Tamary svátek a Tomáš Klus popřál své ženě v básnických obratech. Součástí šifrované zprávy je i sdělení, které by mohlo naznačovat očekávání dalšího dítěte. „Všechno nejlepší, moje palmo datlová, co nosíš ty ze všech nejsladších plodů!“ začal své přání Tomáš Klus. Vzhledem k tomu, že se rodina dalšímu dítěti rozhodně nevyhýbá, je dost možné, že „nejsladšími plody“, které Tamara nosí, zpěvák cosi naznačuje.

Trump udělal Alžbětě II. to, co nesmí ani její muž. Navíc královnu nechal čekat

Návštěvu prezidenta Donalda Trumpa ve Velké Británii provází řada trapasů. Na audienci u královny Trump dvakrát porušil protokol. Nejprve nechal britskou královnu Alžbětu II. čekat, následně se před královnou ani jeden z prezidentského páru neuklonil. Největší porušení protokolu měla však teprve přijít. Královna mu sice gestem naznačila, že má jít po jejím boku, prezident se však k ní postavil zády a vyrazil kupředu. Alžběta II. tedy vzdala snahu ho upozorňovat a raději ho obešla. Podle královského protokolu se nikdo nesmí obrátit k monarchovi zády nebo jít před ním. Dokonce i manžel královny, princ Philip, musí chodit pár kroků za ní.

Královnu Alžbětu II. chybně obvinili z pšouknutí. Ve skutečnosti si ulevil kůň

To, že je něco lidské a děláme to všichni, neznamená, že když se nám to stane, není to trapas. Tak třeba hlasitě větry. Z jednoho takového osudného větru byla – falešně – obviněna i královna Alžběta II. Jaká byla pravda? Asi by to všichni přešli bez komentáře, kdyby se kočárem nezačal šířit úplně otřesný zápach, který utnul veškerou konverzaci. Královna se naklonila k sultánovi a povídá: „Velmi se omlouvám za ten otřesný zvuk,“ a zase se pohodlně opřela. V tu chvíli se k ní naklonil sultán, položil jí ruku na koleno a říká jí: „To je v pořádku, Vaše Výsosti... já jsem si myslel, že to byl kůň.“

Gott ztrácí sluch! Šokující důkaz odhalila Mistrova narozeninová oslava

Věk nezastaví! A s ním jsou spojené i zdravotní komplikace. Na oslavě 80. narozenin Karla Gotta těm pozornějším neuniklo, že zpěvák používá naslouchátka. Důvod: Přichází o sluch! „Špatně slyším, nahlas prosím,“ opakoval Karel už několikrát v minulosti novinářům, když mu pokládali otázky. Potíže se sluchem měl ještě před tím, než v roce 2015 onemocněl rakovinou. Poslední dobou se ale problémy zhoršují. Zda je za tím pouze věk nebo nějaké doprovodné onemocnění, to zpěvák nikdy nechtěl komentovat.

Eva Holubová se pochlubila kabelkou za 130 tisíc. Žena se občas musí odměnit, říká

Kdo by to do ní řekl! Eva Holubová (60) většinou hraje prostořeké ženy z lidu. Na Gottův mejdan ale přišla jako dáma s luxusní kabelkou od Chanelu za více než 130 tisíc korun! Herečka je na ni právem pyšná. „Tuhletu krásu jsem si pořídila sama. Občas se ženská musí odměnit,“ prozradila hvězda Pelíšků či Knoflíkářů. Ikonickou prošívanou kabelku francouzské značky přitom u nás neseženete ani v Pařížské!

Propadlá tvář a velká jizva: Takhle neměl popálenou Týnuš Třešnickovou nikdo vidět

Youtuberka Týnuš Třešnicková (23) se statečně pere s krutým osudem. Jizvy po popáleninách, kterými má pokrytou část obličeje, se pokoušela zakrývat. Tentokrát je však odhalila úplně všechny. A je patrné, že levou tvář má do značné míry propadlou. Před krásnou youtuberkou tak stojí ještě mnoho náročných výzev. Chtěla by totiž vypadat stejně jako dřív... Týnuš statečně bojuje se svým krutým osudem. Před devíti měsíci ve vyhlášené istanbulske restauraci přišla během ohnivě show k popáleninám. Oheň jí popálil část paží, krk a spodní čelist tváře... Na tamní klinice jí lékaři pomohli od nejhoršího a před několika dny se Týnuš vrátila zpět do Česka.

Agáta podepsala žádost o rozvod! A pak se stalo něco neuvěřitelného

Ještě před pár dny ho nechtěla ani vidět! A teď? Agáta Prachařová (33) a její manžel Jakub (34) k sobě zase mají blízko. Prohánějí se Prahou na skútru a ona se k němu vine jako za starých dobrých časů.

Koncem dubna modelka oznámila rozchod s hercem a otcem jejich ani ne dvouleté dcery. Jakub se nadlouho vystěhoval buď ke kamarádům do Krkonoš, anebo později za prací do Brna. A když pobýval doma, jejich komunikace se omezila na to, kdo kdy bude hlídat Miu a sedmiletého Kryšpína, kterého má modelka z předchozího vztahu s hráčem amerického fotbalu Mirkem Dopitou (37).

Plekanec si přivezl syny z Kanady, Vondráčková zůstala za mořem!

Tak už je má doma! Už před dvěma dny dovezl hokejista Tomáš Plekanec (36) do svého bytu, který obývá s tenistkou Lucií Šafářovou (32), své dva syny Matyáše (7) a Adama (4). Ti totiž přiletěli z Kanady, jak informovalo extra.cz. Blesku informaci potvrdil i právní zástupce zpěvačky.

Soudní tahanici zpěvačky **Lucie Vondráčkové** (39) a jejího stále ještě manžela **Tomáše Plekance** znají nejspíš všichni, co pravidelně sledují česká média, nazpaměť. Hokejista, který se s oblíbenou pěnicí rozvádí, ji totiž nařkl, že zavlekla jeho syny do Kanady proti jeho vůli. Po několika stáních padl rozsudek, podle něhož musela Lucie oba chlapce vrátit do Česka. Jediné, co se Vondráčkové podařilo prosadit, bylo to, aby k přesunu došlo až na konci školního roku.

Meghan nechutně ponížili: Udělali z ní ohyznou loutku!

Není pochyb o tom, že vévodkyně ze Sussexu Meghan Markleová (37) není v Británii příliš oblíbená. Mnozí ji vyčítají, že může za rozkol mezi královskými bratry, a spekuluje se o jejich vyhrcovaných vztazích s Kate Middletonovou (37). Nyní se jí hodlá veřejně vysmát kanál BBC ostrým satirickým videem...

Meghan Markleová by se měla co nevidět objevit v zábavné show na BBC jakožto loutka, něco na styl „gumáků“, pokud si na ně ještě pamatujete. Akorát místo gumových masek známých politiků jde o kombinaci reálných herců a animatroniky před živým publikem. V satirickém pořadu nazvaném Tonight With **Vladimir Putin** (Dnes večer s Vladimírem Putinem), který je kritizován pro svou nekorektnost, by se postava vévodkyně ze Sussexu měla objevit v parodickém spotu nazvaném Meghan's Marke Royal Sparkle (Královská jiskra Meghan Markleové).

Markéta Konvičková zazářila v novém účesu

Jeden z nejlepších kadeřníků v České republice a hvězda TV Barrandov Tomáš Arsov má nový salón. Na lukrativní adrese v Soukenické ulici v centru hlavního města to v rámci slavnostního otevření byla velká sláva.

Slavnostního otevření se zúčastnila řada známých tváří. Zpěvačka **Markéta Konvičková** předvedla své neuvěřitelně nádherné vlasy, které jsou, jak jinak, už nějaký ten pátek v péči Tomáše Arsova.

Jardovi jsem dala kopačky já! Kopřivová konečně přiznala, jak proběhl rozchod

O svém rozchodu se Veronika Kopřivová (28) a [Jaromír Jágr](#) (47) vyjadřovali dosud vždy jenom velmi opatrně a používali obecná slova a množné číslo. Jediné, co naznačovalo, že první impuls k ukončení nefunkčního vztahu vzešel od Veroniky, byla nevinná věta „rozhodla jsem se jít vlastní cestou“.

„Jak už jsem uvedla na svém instagramu, s Jaromírem spolu už nějakou dobu nežijeme. **Vztah jsem ukončila z důvodů, které jsou pouze mezi námi. Dříve jsme to nezveřejňovali také z našich soukromých důvodů. Jsme v kontaktu a vycházíme spolu dobře i přesto, že už si každý žije to svoje,**“ prohlásila plavovlasá kráska, čím dala všem jasně najevo, že to **byla ona, kdo dal Jágrovi pověstné kopačky.**

Kate Zemanová a první dáma vyrazily do společnosti: Večírek za miliony!

Vzácného hosta měla galavečeře, kterou v Praze pořádala slavná francouzská módní značka Louis Vuitton. Do Vladislavského sálu Pražského hradu dorazila i první dáma Ivana Zemanová (54) - a nepřišla sama. Společnost jí zajišťovala dcera Kate!

Na prestižní akci pod záštitou značky Luis Vuitton, která se konala na Pražském hradě, se objevila první dáma Ivana [Zemanová](#). Doprovod jí sice nedělal její manžel, prezident České republiky Miloš Zeman (74), ale jejich dcera Kateřina (25), která několik posledních let pilně studuje v Londýně. Obě dámy dostaly od pořadatelů večírku květiny. A zatímco z protokolárních důvodů nesměl muž, který je vítal, políbit první dámu, u „první slečny“ si to ujít nenechal.

Podivné chování Evy Josefíkové, je to ještě normální? Známe názor odborníka!

Eva Josefíková byla vždy takovou éterickou vílou českého showbyznysu. Rodačka z Moravy svým šarmem okouzila tisíce fanoušků u obrazovek, sláva jí ale nikdy nestoupila do hlavy. Eva šla vždy svojí cestou a projekty si pečlivě vybírala. Co se týká sociálních sítí, těm se herečka vyhýbá, ačkoliv se tím připravuje o obrovské peníze! Psychiatr Jan Cimický nám řekl svůj odborný názor!

Mile nás překvapilo, že ani pan Cimický nevlastní Facebook či Instagram a naopak říká, že v dnešní době je to výhra! "Já také nemám sociální sítě a odmítám to. Myslím si, že je lepší žít opravdový život, než ten virtuální."

Tři roky zasnoubená lékárnice Jana Doleželová: Svatba ne! A řekla důvod!

Ještě než se jim narodila dcera Veronika (2), tak Janu Doleželovou (38) její partner David Trunda (43) požádal o ruku. Řekla ANO, ale do svatby se nehrne. Její vysvětlení zaskočí nejednu vdavekchtivou ženu.

„Svatbu neřeším vůbec. **Jsem v tomhle trošku emancipovaná a nikdy jsem se do svatby nehrnula. Možná je to tím, že jsem na sobě měla svatební šaty už mnohokrát na přehlídkách. Představa svatby je strašně moc starostí s tím, aby se každý cítil dobře a aby všechno klaplo, a to je něco, co bych nechtěla podcenit. A když člověk pracuje a stará se o malou bez babiček tady v Praze, tak je to pro mě zbytečná starost navíc, které se teď nechci věnovat,**“ svěřila se Miss ČR pro rok 2004.

10 kilo zhubla, 3 zase nabrala: Monika Štiková se svým kolouškem o jejich životě v Německu. Kdo u nich velí?

Poprvé jsme měli příležitost popovídat si nejen s Monikou Štikovou (46) , ale i s jejím současným partnerem hokejistou Petrem Biniase, s nímž už rok žije v Německu.

Zamilovaný páreček ale na plánovanou akci málem nedorazil, cestou do Vestce, kde se slavily narozeniny kasína, totiž píchli.

Monika si život s mladším partnerem pochvaluje, i on je přesvědčený, že ona je pro něj ta pravá. "Jinak bych si ji přece do Německa nebral. Proč bych si tam bral někoho, s kým by to nemělo cenu, a za měsíc bych ho posílal domů," míní Petr. Vedle Petra se Monika dost změnila. I když se to zdá neuvěřitelné, doma je prý pánem on a ona se o něj stará jako správná hokejová partnerka.

Máma Ewa Farna po měsíci ukázala synka! Konečně další fotka, jásají fanoušci

Zpěvačka Ewa Farna (25) se před měsícem stala maminkou a od té doby svému synkovi Arturovi pochopitelně věnuje všechnu pozornost a čas. Úplně se stáhla z veřejného života a na rozdíl od jiných celebrit neplní sociální sítě jednou fotkou za druhou. Když nyní ukázala další fotku, fanoušci jásají nadšením.

Utajeně se vdala, několik měsíců tajila těhotenství, bez velkého hřebu porodila a v ústraní si užívá mateřství. Zpěvačka, která má jeden z nejsilnějších fanklubů, se podělila se svými obdivovateli fotkou celé rodiny. Je na ní pyšný táta [Martin Chobot](#), [Ewěto](#) v modrobílých šatech s malým uzlíčkem v náruči, kterému podpírá hlavičku, neskutečně sluší. Hotová reklama na dokonalé štěstí.

Jiřina Bohdalová ohrožuje svoje zdraví: Rodina má o ni strach!

[Jiřina Bohdalová](#) už má opravdu požehnaný věk! V květnu oslavila neuvěřitelných 88 let! Herečka je stále plná života, ale hazarduje se zdravím! Nedávno byla dokonce její rodina nucena pořídit jí náramek na ruku, který v případě nouze vyšle signál a přivolá jí pomoc. Proč se rozhodli k tomuto kroku a co se Bohdalové stalo? A jaký měla důvod vrátit se ke své závislosti?

Bohdalová prožila chvílky plné hrůzy, když ve svém domě spadla ze [schodů](#)! Na svůj věk je velice aktivní, jenže to někdy až přehání.

Kvůli nepříjemné události se dcera Jiřiny, Simona Stašová rozhodla zakročít a koupila SOS náramek. Díky tomu jedním stisknutím dojde ke spojení se záchrannou [službou](#).

To ale není jediná věc, která dělá příbuzným Jiřinky starost.

Bohdalová se také vrátila k dlouholeté neřesti, kterou ale už jednou porazila. Herečka je vášnivá kuřačka, nekouřit vydržela krásných patnáct [let](#), ale pak se neudržela a opět se rozkouřila jako fabrika! Už druhým rokem si dopřává svůj zlovyk a vůbec nemyslí na následky!